

Перша в цьому році зустріч нинішніх і колишніх професійних пожежників району відбулася напередодні Дня вшанування ветеранів пожежної охорони, який датується 29 січня. Своє професійне свято пожежники відзначатимуть 17 квітня, відповідно до Указу Президента України від 11.10.2013р.

ЗУСТРІЧ З ВЕТЕРАНАМИ ПОЖЕЖНОЇ ОХОРОНИ

Рятувати життя і майно людей від вогню - справа непроста, навіть небезпечна. Вона вимагає рішучості, відповідальності, постійної бойової готовності, а часом - й здатності на героїчні вчинки, що перевищують людські можливості. Обирали її завжди люди мужні, сильні духом, морально і фізично загартовані. Далеко не кожен наважиться ступити на шлях, пов'язаний із щоденним ризиком, двобоєм зі смертельно небезпечною стихією - вогнем, боротьбою за порятунок людей та незліченних матеріальних цінностей. Ті ж, хто свідомо зробив свій вибір, залишаються вірним йому на все життя.

Для людей, які присвятили себе улюбленій професії, надзвичайно важливо, після виходу на заслужений відпочинок, знати, що про них не забули, їх пам'ятають. Адже на пенсії життя продовжується, і завжди приємно знову бути у рідних стінах, де ти провів частину кращих років свого життя. Саме тому, не забуваючи про своїх старших колег, напередодні Дня вшанування ветеранів пожежної охорони, який відзначається, за традицією, 29 січня (саме цього дня з 1995 по 2004 рік відзначалося загальнодержавне свято - День працівників пожежної охорони), в ДПРЧ-13 відбулася зустріч з представни-

ками районної ветеранської організації працівників пожежної охорони, яку очолює Валентин Швая. Окрім пенсіонерів та ветеранів, на зустрічі були присутні й нинішні працівники пожежно-рятувального підрозділу району на чолі з начальником Зарічненського РС ГУ ДСНС України у Рівненській області Сергієм Денисюком. Відтак, у рідних стінах зібралися колишні пожежники, хто в різні роки проходив тут службу, і нинішні вогнеборці, які продовжують їхню справу. Ветерани - Валентин Олександрович Швая, Василь Іванович Лозицький, Йосип Володимирович Карпенюк, Іван Романович Костюкович, Петро Іванович Романович, Микола Миколайович Кишенчук з теплотою згадували минулі часи та ділилися своїми спогадами. А згадати їм було що, бо ж у кожного за плечима від 20 до 30 років вислуги у пожежній частині в якості бійців-пожежників, начальників караулу, диспетчерів та водіїв пожежного автомобіля. Зокрема, у колишнього старшого водія Йосипа Володимировича Карпенюка стаж пожежної служби налічує аж 32 роки. Він - найстарший серед ветеранів-вогнеборців і стояв ще у першоджерел створення у Зарічненському районі пожежної частини, яка бере відлік з 1959 року. Загалом, всі ці люди за часи своєї служби приборкали десятки і сотні різних по-

жеж, рятували не одне життя, зберегли безліч матеріальних цінностей та, беззаперечно, варті всенародної поваги. На жаль, вийшовши на заслужений відпочинок і маючи солідну вислугу у цій небезпечній професії, держава не надто попиклувалася про їх гідне пенсійне забезпечення. Пенсії всі вони мають зовсім мізерні, трішки більші за мінімальний розмір. Проте, на своє життя ветерани-пожежники не нарікають. Їх більше хвилюють ті проблеми, які мають нині пожежно-рятувальний підрозділ і їхні молоді, працюючі колеги. А це - і стара, зношена пожежна техніка, недостатнє технічне забезпечення тощо. Адже й досі вболівають за свою частину, так само радіють успіхам і переживають через невдачі служби, якій віддали не один рік свого життя, залишившись вірними своєму покликанию. «Проблеми в нашій службі завжди були, є і, напевне, будуть, - зазначив Валентин Швая, який очолював пожежну охорону району в 1991-2002 роках. - Мені теж випало керувати частиною у непрості часи - було дуже сутужно з паливом, пожежникам місяцями не платили зарплати та ін. Однак, навіть за таких складних умов, підрозділ забезпечував належну пожежну охорону та безпеку району. Бо всі працівники особового складу, без виключення, були відповідальними, кожен ста-

рався виконувати свої обов'язки добросовісно і на кожного з них я міг покластися. Так само ніхто з них за ті часи безгрошів'я не розраховувався зі служби і не пішов десь на іншу роботу. Тому, такої відданості службі і своєму обов'язку я, від імені всіх наших ветеранів та пенсіонерів, щиро бажаю і нинішньому поколінню рятувальників...» Згадав Валентин Олександрович і тих ветеранів пожежної охорони, хто останніми роками вже відійшов у вічність. Це - Сільман Олексій Михайлович, Дяденчук Аркадій Семенович, Кохно Петро Данилович, Сільман Петро Григорович, Федюшко Віктор Миколайович - їх теж ми не повинні забувати.

- Нам завжди приємно знову прийти в децю оновлені, але рідні стіни. Бо ж пожежна частина для всіх нас - друга домівка і всі ми - одна дружня сім'я. Тож, хочемо щиро побажати нашим молодим колегам, перш за все, «сухих» рук і менше тривожних викликів. А ще хочеться, щоб держава більше приділяла уваги наявним проблемам і колишнім пожежникам, і нинішнім рятувальникам. Адже наша небезпечна і потрібна людям професія на це заслуговує, - відзначили наприкінці зустрічі ветерани пожежної охорони, яка завершилась загальним фотографуванням на згадку (фото на 1 стор.).

Сергій ТИШКОВЕЦЬ